

[Torben Rechendorff]

om fortsat forsøgsvirksomhed og måder, hvor på forsøgsvirksomhed kan etableres inden for gældende eller kommende lovgivning.

Lovforslagets forlængelse af godkendte frikommuneregulativer dels til 1. august 1994, dels til udgangen af 1995 på en række ministerområder har vi ingen bemærkninger til, og med den indledende melding om det nødvendige i fortsatte frikommuneforsøg har vi heller ingen bemærkninger – og det har jo også ligget i luften hele tiden – til lovens ophævelse den 31. december d.å.

Else Winther Andersen (V):

Lovforslaget muliggør en forlængelse af nogle af de forsøg, som efter loven om frikommuner iværksattes i 1985. Der er ingen tvivl om, at frikommuneforsøgene i den mellemliggende periode har omfattet mange forskelligartede områder, hvor de erfaringer, der er gjort, har dannet baggrund for senere lovgivning. Der har været stor idérigdom i de kommuner, der har været med.

Men det vigtigste har været, at den enkelte kommune har iværksat forsøgene ud fra lokale ønsker og behov, og det er med til at styrke det kommunale selvstyre, når beslutningerne bliver truffet så nær borgerne som muligt.

Derfor synes Venstre, at det er en dårlig idé at ophæve loven om frikommuner, som det fremgår af § 8, stk. 2. Lad os da lade kreativiteten blomstre! Det er nu engang den enkelte kommune, der véd bedst for sine borgere. Forskelligheden kan vi jo lære af.

Et yderligere argument for at forlænge loven er, at den samlede oversigt over erfaringer først vil foreligge efter den endelige evaluering efter forsøgenes udløb i 1993. Men allerede det, der foreligger nu, er jo til inspiration for os, så lad det da fortsætte! Men jeg kan selvfølgelig godt allerede nu spørge ministeren, om hun kan løfte sløret for, hvad man har tænkt sig at sætte i stedet, når disse forsøg ophører.

Venstre er positivt stemt for at lade de enkelte forsøg fortsætte, og vi vil forhåbentlig også se et lovgivningsmæssigt initiativ fra regeringen på nogle områder såsom forsøgene i Esbjerg, Ballerup og Åbenrå Kommuner, hvor man har haft selvstændig kompetence til tilkendelse af invalidebiler m.v. Det er nogle gode erfaringer, de har indhøstet, og de er gode at bygge en fremtidig lovgivning på.

Derfor vil jeg også godt spørge ministeren, om alle de forsøg, der er rundt om, som man ønsker at fortsætte med, også er med i denne lovgivning.

Derimod oplever Venstre det modsatte, når man taler om landzonekompetencen: dér går regeringen ind og siger, at den ordning ønsker man ikke at køre videre. Her tænkes der på de forsøg, der har været lavet, hvor kompetencen er overført fra amtsrådet til kommunalbestyrelsen. Selv om kommunerne her har givet udtryk for, at de har været meget positive over for det og det har givet en kortere sagsbehandlingstid for borgerne, har regeringen ikke ønsket at ændre reglerne på det område, og det mener jeg kun kan være til skade for landdistrikterne. Disse forsøg vil Venstre gerne være med til at forlænge.

Som sagt er vi ikke meget for ophævelse af selve loven om frikommuner, men vi ønsker et grundigt udvalgsarbejde for også at se på de ting, som regeringen ikke ønsker forlænget.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører vedrørende landzonekompetencen: Har Venstres ordfører undersøgt, hvor mange kommuner der har benyttet sig af muligheden for selv at bestemme kompetencen i landområderne, som loven jo giver mulighed for, netop ved at få afgrænset landzoneområderne i en kommuneplan, at få afgrænset disse områder i en offentligt godkendt lokalplan? Hvis Venstre kan dokumentere, at kommunerne har gjort det, så kan vi diskutere det; men min opfattelse er, at der ikke er ret mange kommuner, der har benyttet sig af muligheden for at lave lokalplan i landzone og dermed har bevaret kompetencen i kommunen.

Pelle Voigt (SF):

Da mit partis ordfører, fru Pernille Frahm, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes og SF's vegne gøre følgende bemærkninger til lovforslaget:

Forslaget går ud på at forlænge frikommuneforsøget. Det blev iværksat i 1985 og skulle afsluttes i 1993. I starten drejede det sig om 22 kommuner og 5 amtskommuner. I 1988 blev forsøget udvidet til at omfatte 30 kommuner og 6 amtskommuner. Forslaget giver ministre, på